

lavere end 3; hvor imidlertid et Selskab driver Erhverv i flere Kommuner under saadanne Omskændigheder, at Fordeling af Skattebidraget skal finde Sted (§ 16), har man foreslaaet, at der altid skal svares Maksimum eller 3 pCt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang kooperative Selskaber med vekslende Medlemstal, herunder særlig ogsaa Forbrugs- og Produktionsforeninger, bør inddrages under Selskabsbeskatningen til Kommunen, har det efter de seneste Regeringsforslag været afgørende, om den Virksomhed, der er Foreningens Hovedsøjemed, udstrækkes ud over Medlemmernes Kredts, dog at Indløb af de fornødne Hjelpestoffer og Salg af Biprodukter ikke kunde begrunde Skattepligt. I nærværende Lovforslag er Grænsen draget efter lignende Hensyn som de, der i det af Landstinget i afvigte Rigdagssamling vedtagne Lovforslag om Næringsdrift (§ 8) ere lagte til Grund ved Afgørelsen af, om saadanne Selskaber skulle anses som næringsdrivende. De anses ikke som næringsdrivende og ere derfor skattefri, saafremt deres Virksomhed holdes inden for Grænserne for, hvad der maa anses som fri Næring; gaa de ud herover, ere de dog fremdeles skattefri, saafremt deres Virksomhed paa nærmere i Forslaget angiven Maade holdes inden for Medlemmernes Kredts, men i modsat Fald blive de skattepligtige. Som ikke næringsdrivende (og derfor som ikke skattepligtige) anses endvidere Fællesforeninger af ikke næringsdrivende Forbrugsforeninger, for saa vidt de kun indløbe Varer for og sælge Varer til disse.

Ifølge Lov indeholdende nogle nærmere Bestemmelser angaaende Brændevinshandel af 2den Juli 1870 § 4 ere Forbrugsforeninger i Købstæderne og paa Landet, der forsyne deres Medlemmer med Brændevin, pligtige at løse Næringsbevis og svare Afgift efter de Regler, der ere gældende for Brændevinshandel paa det Sted, hvor Foreningen har sit Hjemsted. Saadanne Foreninger bør formentlig med Hensyn til Skattepligt stilles lige med Foreninger, hvis Virksomhed i øvrigt medfører Nødvendigheden for dem af at løse Næringsadkomst.

Til §§ 15—16.

De i disse Paragraffer givne Regler ere i det hele svarende til de i tidligere Regeringsforslag indeholdte; kun bemærkes, at man har anset det rigtigst, at et Agentur for et udenlandsk Forsikringsforetagende kun da betragtes som et selvstændigt, skattepligtigt Selskab, naar det har Bemyndigelse til

at afslutte Retshandler eller modtage Betaling af skyldige Beløb; det er da skattepligtigt til den Kommune, hvorfra det bestyres. Fordelingsbestemmelsen i § 16 er i Lighed hermed for indenlandske Forsikringsforetagender affattet saaledes, at det deraf fremgaar, at kun de Kommuner blive andelsbe-rettigede, i hvilke der findes Agenturer, som ere bemyndigede til at afslutte Retshandler eller modtage Præmiebeløb.

Til § 17.

I Stedet for, saaledes som stet i tidligere Regeringsforslag — i hvilke ikke fandtes en Bestemmelse om Udfindelse af Skatteprocent, saaledes som i nærværende Forslags § 8 in fine — at fastsætte en bestemt, for alle Kommuner gældende Størrelse for den her omhandlede Beskatning, har man foreslaaet, at Bestatningen finder Sted efter vedkommende Kommunes Skatteprocent, idet man har ment det rigtigere, at de paagældende Indtægter beskattes efter hver enkelt Kommunes Behov i Lighed med, hvad der gælder for Personer, der ere pligtige at svare personlig Kommuneffat. Herved vil ogsaa være tilvejebragt nærmere Overensstemmelse med det Princip, der i Forslaget er fulgt ved Bestemmelserne om Næringsafgift til Kommunen.

Til § 18.

Medens det efter tidligere Regeringsforslag har været overladt til den stedlige Kommunalbestyrelse for et Aar ad Gangen at tilstaa saadanne velgørende Stiftelser og Foreninger, hvis Formaal er almindelig Understøttelse af trængende, eller som have et lignende Formaal, Fritagelse for saadan Skat, som omhandles i Afsnit III, har man her fundet det rigtigst for at undgaa Ulighed at opføre Hospitaller og velgørende Stiftelser, for saa vidt de erkendes som saadanne, blandt de Institutioner, der ere fritagne for saadan Skat. En saadan Fritagelse synes ogsaa stemmende med de Hensyn, der ligge til Grund for Bestemmelsen i § 14, 2det Stykke.

Til § 24.

Med Hensyn til Indholdet af denne Paragraf kan i det hele henvises til, hvad ovenfor er bemærket til § 13.

Til § 25.

I Følge Landkommunallovens § 50 bliver det Beløb, der af Amtsrådet lignes